

Keik ma- ja kohko - wannemad,
Kes rahwast wallitsewad
Ja rahho - seadust piddawad,
Ja furjust tallitsewad —
Neid hoia, aita, römusta
Ja nende murret önnista
So pühha nimme pärast!

Oh anna fessri herrale
Weel kaua ello, terwist,
Ja woimust ülle waenlaste
Kes tewad tülli kangest
Ja piirwad ümber rigi-raado
Ja rikuwad keik linnad, maad,
Kus ogga liggi sawad!

Sa olled meie felsrit ka
Uujärje peale pannud,
Ja selle sure rigi Ma
Ta hole alla annud —
Siis anna, et ta kaua weel
Keik riki hoib rahho teel,
Ja waenlast ärra woidab.

Me' olleme keik rahho sees
Ta warjo al siin olnud;
Kül sedda tunneb iggomees,
— Kell' nüüd on fartus tulnud, —
Mis head temma meile teind.
Et meie rahho pâlvi näind
Keik meie ello aia.

Oh armas Issand hallasta!
Ja toida omma rahwast!
Ra igga hinge römusta,
Et tewad tööd siin wahwast! —
Ei pudo meile leiba siis,
Kui meie tö ja ello-wiis
On Sinno mele pärast.

Kus on maailma fesspaik?

Kui nolja pärast küsitsalisse, kus maailma fesspaik on, siis monned ütlewad, et se Ma ferra fess koht peab olema, ehet igga koht, kus meie seisame. Agga minna ütlen: „Wasse! Eõht on maailma fesspaik!”